

Diskriminazioaren eskala

**Nekane
Zinkunegi
Barandiaran**

Belgika eta Herbehereak hautatu ditugu aurtengo oporralkirako. Autoz etxetik harako bidea luzea izanik, Gantetik egin dugu Utrechterako bidea, eta Amsterdam bisitatuta itzuli gara Bruselara.

Belgikako camping batean, seme txikiari laguntzeko gizonezkoen komunera sartu zen ama ikusita, eztabaida sortu da: zein da konbinazio egokia halako egoeretan? Gizonezkoen edo emakumezkoen komunera joan behar du semeari laguntzera amak? Aita bada alabarekin doana, nora sartu behar du?

Helduari dagokion komunera, edo haurrak heltzean joan beharko lukeenera?

Zorionez, Herbehereetako camping batean, genero markarik gabeko komunak topatu ditugu. Bereizgarri bakarra: haurrentzako konketako zulo txikiagoaren aukera duten komunen ikurra.

Gai horretaz ari garela jakin dugu Izaro Lastayo Getariako Arraun Taldeko patroiak ezin duela gizonezkoen Kontxako Banderan lehiatu. Bilbon talde bortxaketa bat egin dutela, eta Donostian sexu erasoa gertatu dela. Eta halakoak saihesteko, emakumeentzako

nagusikeriazko aholku merkeak hedatu dituela Ertzaintzak. Edota Bilboko alkate jaunak, prebentzioan sakondu ordez, nahiago izan duela zigorraren eta sekurokraziaren mezua eman. Bien bitartean, sare sozialak ustezko bortxatzaileen jatorriaren inguruko astakeriez bete dira.

Sistema heteropatriarkala zeinen errotuta daukagun ikusteko balio dute adibide horiek. Besteak beste, umetatik komunetan abiatutako bereizketaren oinarrian dagoenak eragiten baitu gerora eraso matxisten muinean dagoena. •

Oporrak

Joxean Agirre

5oeko hamarkadan, John Howard izeneko kazetari estatubatuar zuri batek azaleko kolorea aldatu eta hilabete batzuk eman zituen lanean, beltza balitz bezala, hegoaldeko kotoi sailetan. Eta liburu bikain bat argitaratu zuen, “Black like me”, beltzen egoera salatuz.

Günter Wallraff izeneko beste kazetari batek antzeko esperientzia bat burutu zuen Alemanian turkiar etorkinen egoera aztertzeko eta “Ganz unten” (frantsesez “Tête de turc”) liburua ateratu zuen.

Yoram Binur israeldarra palestinar bilakatu zen aldi batez eta haiekin bizi ondoren “My enemy, my self” liburua kale-ratu zuen, palestinarren patua eta egoera salatzeko.

Militantziagatik mozorrotu ziren eta hirurek izan zituzten arazoak ondoren eguneroko bizimodura itzultzeko. Azken biek beren herrialdeetatik alde egin behar izan zuten.

Esaten dute oporrak abagune aproposa direla gure eguneroko guretasunetik atera eta besteren larruan sartzeko. Ni neu datozen bi aste hauetan erromes izan naiteke, baina seguru nago gauetan gizonezkoen zurrungak esnatuko ninduketela Santiagora bidean dauden albergeetan. Edo mendizale bihur naiteke Pirinioetan, baina uste dut gainkarga bat dudala ezkerreko zangoan. Pirata ere izan naiteke egun batez Donostian, baina adinak ez dut uste lagunduko didanik abordatzeak behar bezala egiten.

Aberatsen bizimodua ezagutzeko aukerak ere erakartzen nau, baina Caprin, esate baterako, etxe eder baten alokairua ordaintzeko auzokoa atrakatu beharko nukeen.

Datozen bi asteotan euskaldun jator eta aspergarri bat izaten jarraitzea erabaki dut. Sardina erreka jango ditut Algortako Portu Zaharrean edo bokata bat Txomin Barulloren txosnan. Jeltzale baten larruan sartzeko erraza iruditzen zait, batzokiren batera joan naiteke bazkalatzera, baina Bizkaian beharko luke, Gipuzkoan erreparoa ematen dit. Okerrean ere herrian gera naiteke eta garagardo bat edango dut gauetan Argiñanoren terrazan, nafarrek etxera alde egiten dutenean. •